

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2019

1121/2019

Valtiovarainministeriön asetus

vesivoimalaitoksen ja sen rakenteiden jälleenhankinta-arvon perusteista

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 30 §:n 1 ja 2 momentin, sellaisina kuin ne ovat laissa 812/2013, nojalla:

1 §

Soveltamisala

Vesivoimalaitoksen, jonka kosken putouskorkeus on vähintään kolme metriä ja jonka teho on vähintään 500 kilowattia, ja vesivoimalaitosrakenteiden jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon voimalaitosrakenteiden hankinnasta johtuneet välittömät menot:

- 1) koneasema siihen sisältyvine patoineen;
- 2) ylä- ja alakanavarakenteet tai muut koneaseman ulkopuoliset vesitiet;
- 3) voimalaitosta varten tehdyt perkaukset ja pengerrykset;
- 4) voimalaitosta palvelevat padot;
- 5) kytkinkenttärakenteet;
- 6) voimalaitoksen käyttöä ja ylläpitoa varten tarvittavat tiet ja sillat;
- 7) lämpö-, vesi-, ilmastointi- ja sähköasennukset;
- 8) voimalaitoksen tarvitsemat erilliset kaapeli- ja putkikanavat; sekä
- 9) tontin kaivuu-, paalutus-, louhinta-, tasointi- ja pintarakennustyöt.

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon myös laitoksen työmaan käyttö- ja yhteiskustannukset, rakennuttajan kustannukset ja rakennusaikaiset korot.

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvoa laskettaessa otetaan huomioon ainoastaan vesivoimalaitosta välittömästi palvelevat rakennukset tai laitteet, joita eivät ole esimerkiksi kalanviljelylaitokset, toimisto-, varasto-, korjaamo- tai asuinrakennukset, turbiinit, generaattorit, patoluukut, nosturit, automaatiolaitteet säätöä ja käyttöä varten eivätkä uittolaitteet, muunto- ja kytkinlaitteet eivätkä muut sähkön tuotantoa palvelevat koneet ja laitteet.

Muiden kuin tässä asetuksessa tarkoitettujen rakennusten jälleenhankinta-arvosta säädetään erikseen.

2 §

Jälleenhankinta-arvo

Vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvo lasketaan siten, että muutos 1 §:ssä tarkoitettujen rakenteiden alkuperäisiin hankintakustannuksiin ja muihin kustannuksiin perustuvaan viimeksi vahvistettuun arvoon verrattuna vastaa rakennuskustannusindeksiin muu-

tosta verovuotta edeltäneen vuoden kesäkuusta verovuoden kesäkuuhun. Jälleenhankinta-arvo on 75 prosenttia tällä tavoin määritetystä arvosta. Rakennuskustannusten oletetaan syntyvän tasaisesti rakentamisen aikana.

3 §

Keskimääraisten rakennuskustannusten mukainen jälleenhankinta-arvo

Jos vesivoimalaitoksen alkuperäisistä rakennuskustannuksista ei ole luotettavaa selvitystä, määritetään vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvo 1 §:ssä tarkoitettujen rakenteiden rakennuskustannusten summana 4 §:n 1–5 kohdassa mainittuja keskimääraisiä arvoja ja taulukoita käyttäen. Jälleenhankinta-arvo on 75 prosenttia tällä tavoin määritetystä arvosta.

4 §

Rakennuskustannusten keskimääräiset arvot

1. Tontin pintarakennustyöt

Vesivoimalaitosalueen tontin pintarakennustöiden pinta-alana pidetään vesivoimalaitoksen maa-alueen pinta-alaa.

Tontin pintarakennustöiden yksikköhinta on 3,316 euroa/m².

2. Kaivuumassat

Kanavien kaivuumassat määritetään kanavan pituuden ja poikkileikkauksen perusteella. Kaivuumassojen yksikköhinta on 13,36 euroa/m³ ktr, kun kaivuu on vedestä, ja 11,04 euroa/m³ ktr, kun kaivuu on kuivatyönä, sekä 79,31 euroa/m³ ktr, kun kysymyksessä on louhintaa.

3. Vedenjuokutusputket

Vesivoimalaitoksen ulkopuolella sijaitsevien vedenjuokutusputkien yksikkökustannukset ovat:

ø (m)	euro/jm
1,0	519,81
1,5	779,62
2,0	1 039,69
2,5	1 299,76
3,0	1 559,48
3,5	1 819,29
4,0	2 079,33
4,5	2 339,12
5,0	2 599,14

Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

4. Padot ja tukimuurit

Patojen ja tukimuurien yksikköhinta on 523,05 euroa/m³, kun pato on betonia, ja 21,91 euroa/m³, kun pato on maata tai louhetta.

5. Koneasemat

Koneaseman rakennuskustannus lasketaan koneaseman tilavuuden perusteella. Jos koneaseman tilavuutta ei voida luotettavasti määrittää, käytetään määrittäisperusteena voimalaitoksen tehoa.

Koneaseman tilavuus lasketaan koneaseman ulkomitoin. Yläpuolisten tilojen lisäksi tilavuuteen lasketaan myös vesitiet.

Taulukkoa 1 käytetään sellaisten koneasemarakennusten rakennuskustannusten laskemiseen, joissa on pystyakselinen turbiini tai teho ≥ 8 MW. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 1

m ³	euro
1 000	5 211 185,43
10 000	7 905 088,99
50 000	19 877 993,40
100 000	34 844 124,09
200 000	62 002 520,97

Taulukkoa 2 käytetään sellaisten koneasemarakennusten rakennuskustannusten laskemiseen, joissa on vaaka-akselinen turbiini tai teho ≤ 8 MW. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 2

m ³	euro
1 000	909 080,42
5 000	2 412 496,90
10 000	4 291 766,23
50 000	19 325 924,64

Jos koneasema on tehdas tai muun sellaisen hallin osa, rakennuskustannukset lasketaan vesivoimalaitoksen tehon avulla taulukosta 3. Väliarvot lasketaan suhteellisesti.

Taulukko 3

Teho (MW)	euro
0,5	892 883,09
1,0	1 174 110,86
2,0	1 455 678,87
3,0	2 299 021,62
4,0	2 861 477,12

1121/2019

5,0	3 423 932,59
6,0	3 986 387,85
7,0	4 548 843,14
8,0	5 111 362,38
9,0	9 728 007,84
10,0	10 057 820,41
15,0	11 706 885,76
20,0	13 343 429,85
25,0	15 005 016,44
50,0	23 250 342,03
100,0	39 740 993,95
150,0	56 231 645,39

5 §

Muu vesivoimalaitos

Jos vesivoimalaitos on sellainen, ettei siihen voida soveltaa 2–4 §:ssä olevia jälleenhankinta-arvon laskentamenetelmiä, pidetään tällaisen vesivoimalaitoksen jälleenhankinta-arvona 75 prosenttia vastaavanlaisen vesivoimalaitoksen rakennuskustannuksista.

6 §

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2020.

Asetusta sovelletaan määrittäessä vesivoimalaitoksen ja sen rakenteiden verotusarvoa vuodelta 2019.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2019

Valtiovarainministeri Mika Lintilä

Lainsäädäntöneuvos Jukka Vanhanen